

EL FIGAROT

CELEBREM-HO

JUNTS DURANT L'ANY 89

GRANS AVANTATGES
FABULOSOS OBSEQUIS
GRANS OFERTES • VIATGES • FINANCIACIÓ ESPECIAL

1 8 9 9 1 9 8 9

VILAFRANCA DEL PENEDES

Avinguda Barcelona, 76

Tel. 892 05 33

aniversari
1899-1989

VILANOVA I LA GELTRÚ

Francesc Macià, 1

Tel. 893 37 62

Quer MOBLES

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Segona època. n.º 10 - Agost del 1989

Edita: Colla Castellers de Vilafranca

Estatge Social: General Prim, 11 - Vilafranca - Aptat. correus 313

Consell de Redacció: Toni Miralles, Joan Roig, Biel Senabre

Col.laboren en aquest número: Josep M.ª Llop, Carles Casanellas, Jordi Carbonell, la

Comissió de Cultura i la Comissió de Festes.

Els articles no signats són responsabilitat de la redacció.

Col.laboradors fotogràfics: J.M.ª Petrus, Josep A. Esteve.

Fotocomposició, fotolits, muntatge i impressió: Gràfiques Kerpe

Dip. L.B. 29.663/86

Editorial

Hem arribat al deu

Resulta curiós que un número com aquest pugui tenir tanta munió de significats i conseqüències, la majoria de caràcter marcadament optimista i/o triomfal. Pensem, per exemple, en la satisfacció de treure un 10 en la batalla contínua de superar, curs rera curs, qualsevol matèria del programa d'estudis.

Però bé, no és aquest el cas que ara ens ocupa, sinó els deu (més un) números de «El Figarot» que han passat per les vostres mans al llarg de tres anys. Realment, i vist de fora, això que surtin «només» tres o quatre butlletins cada temporada no sembla pas feina feixuga ni cap maldecap prou seriós com per tenir-lo en compte perquè, fet i fet, no podem pas proposar-nos de fer de cada «El Figarot», un *best seller*, ni és aquesta la seva finalitat. Però la realitat és una: **necessitem molta més col.laboració**. En tenim tres o quatre de «fitxats», que són les víctimes a atacar cada vegada que fem el plantejament d'engegar un nou número i, ja ho vam comentar en una ocasió, volem deixar clar que «El Figarot» és una publicació oberta a tota la colla, i això vol dir que sempre és benvingut un cop de mà o una ajuda en

forma de col.laboració o article.

Hem arribat al deu; d'ara en endavant voldríem que aquesta crida tingués les seves conseqüències positives, reflectides en les ganes d'uns i altres d'expressar lliurement les seves opinions, o tan sols expressar un punt de vista sobre una situació o tema concret que, a criteri de l'autor, pugui ser interessant de cara a la colla o al món casteller.

Estem ja a les portes de la nostra Festa Gran, i tots sabem el que representa per a nosaltres la diada de Sant Fèlix i el compromís de superació particular i de cara a les altres colles que tenim en la nostra plaça. Ha costat una mica, però tornem a demostrar que plantem castells amb totes les de la llei, i que no perdem la condició de colla puntera. I això és el que hem de demostrar ara i sempre, i més en aquest dia, el nostre dia, a l'afecció castellera.

Res ens plauria més que, asseguts a taula a punt d'engolir el -ben segur- esplèndid dinar de Festa Major i tot comentant la jornada viscuda poguéssim dir, aixecant les copes ben amunt: **hem arribat al deu**.

Fa disset anys que el Josep Julià du la camisa verda. Disset anys en què, com indica ell mateix, ha vist tirar amunt la colla, n'ha patit temps de dificultats i ha contribuït d'una manera destacada en el seu ressorgiment a partir gairebé de zero. Després de tot això, no és estrany doncs que senti una íntima satisfacció quan assegura que el més important per a ell «és el nom dels Castellers de Vilafranca; per damunt de qui estigui al davant en un moment o altre, allò que hem de mirar tots és el bé de la colla». I és que disset anys són prou anys per tenir moltes coses clares.

Josep Julià: «Hem de descarregar un castell de nou per la Festa Major»

Encara que ja es considerava un gran afeccionat als castells, no va ser fins al 1972 que va entrar a la colla. «La primera actuació en què vaig pujar en un castell va ser a Lavern, en un quatre de set sense anxaneta; no hi havia cap anxaneta i es va decidir que l'aixecador travessés i fes l'aleta.»

Més tard va participar en castells més grossos. D'entrada, el carro gros: «va ser un quatre de vuit al Casal en què, per cert, recordo que no podia pujar perquè estava enrampat de cames i em van haver de posar dalt del rotllo... i es va descarregar, eh! Aquell any se'n van descarregar dos, de quarts de vuit. Jo anava de terços substituïnt el Fèlix Hill». Aquest pis de terços, des de fa quatre anys el va combinant amb el de

segons: «el primer quatre de vuit a segons el vaig fer en un aplec al castell de Sant Domingo, com a prova del quatre de nou».

Una de les especialitats del Julià és el tres de set aixecat per sota. Són famosos els seus cops de ronyó per tirar amunt el castell.

«El tres per sota és un castell que s'aixeca per ronyons»

Ell mateix reconeix que aquests esforços «han fet vibrar la plaça, però jo l'he passada molt negra». Tot i amb això «un cop s'ha descarregat, és un castell que em deixa satisfet perquè veig que es dona espectacle, encara que a mi m'empipa una mica, això de donar espectacle».

A parer seu, aquest és un castell 'dolent': «quan et poses tot el pes del tres de sis a sobre, ja quedes boi de morros a terra. Aquí has de mirar de no quedar assegut perquè si ho fas ja estàs llest, i llavors és quan s'ha de donar el cop de ronyons.

Sobta, però, que, un cop exposat tot això, ell mateix afegeixi que «aquest és un castell que no se m'ha donat mai bé, però n'he descarregat molts».

Terç o segon als castells de vuit i quart als de nou, el Josep Julià té la mà trencada a aixecar el tres de set per sota

«Els castells són totalment diferents vistos des de la tècnica»

L'experiència adquirida durant els anys que és a la colla completen un bon bagatge a l'hora de participar en les decisions de la comissió tècnica, de què forma part: *«les decisions es prenen amb l'acord de tots, encara que és el cap de colla qui té sempre l'última paraula».*

Aquest fet de pertànyer a la comissió tècnica li ha fet variar la visió dels castells. *«Els castells són totalment diferents vistos des de dins la tècnica. Ser membre de la tècnica representa que has de sortir a fer els castells i que has d'estar pendent de moltes coses: que aquell nano et pugui, que no tinguis cap baixa... i tot plegat és una mica complicat. Això sense comptar que abans has d'haver distribuït el castell i llavors sempre tens algú que et mata el cuc de l'orella perquè, segons ell, s'havia d'haver fet això i en canvi allò altre*

«Les característiques d'un bon terç varien molt segons el castell»

no..., si surt bé, no passa re, tot és alegria i il·lusió; ara, si va malament, la tècnica falla, no hi ha volta de full». Una altra feina difícil per als membres d'aquesta comissió és la de triar un substitut davant d'una baixa inesperada, *«sobretot en els castells de vuit, encara que això també depèn molt dels pisos».*

Des de la comissió tècnica, també se segueix amb atenció tota la problemàtica de la canalla. En aquest aspecte, el Julià diu que està molt esperançat: *«jo tinc molta esperança en la canalla que ha pujat últimament. Penso que pot fer qualsevol castell de vuit, i de nou i tot. Jo hi veig molt bones perspectives».*

Si bé el pis 'per excel·lència' del Josep Julià és el de terços, sovint puja també al de segons. De fet, però, ell mateix reconeix que «de

«La gent no dóna importància als castells de vuit, i en tenen molta»

moment, em sento molt millor de terç que de segon». bon terç de tres de vuit ha de ser doble, ha de tenir cos i ha de ser resistent; en canvi, en un quatre de vuit, com que es treballa amb els braços enlaire, la cosa varia perquè és més difícil que t'arrenquin, per això els terços hi poden ser més primers. Tot plegat canvia en el cinc de vuit: *«aquí la cosa és més complicada perquè aquella rengla del mig fa molta por a tothom; considero que el terç que va allà al mig ha de ser el més fort, ha de ser un terç 'extra' i, de fet, a tota la rengla del mig hi han d'anar els millors. A la rengla del cinc no s'ha d'abandonar mai i s'hi ha de tenir ganes de patir, encara que els dos terços del tres han d'ajudar molt».* No cal dir que el pis de terç del dos de vuit torna a ser diferent: *«la torre de vuit és una altra història, sobretot perquè s'agafa una posició diferent. La prova és que no tothom en fa, de torres de vuit».*

Segons el Julià, tots aquests llocs estan ben coberts a la colla: *«penso que no hi ha gaires problemes de terços, però cal tenir en compte aquestes diferències entre els diversos castells».*

A l'hora de passar als castells de nou pisos, el Julià creu que *«els terços dels castells de vuit han de ser els quarts dels de nou, encara que en aquests no t'aguanten re; et marxen els peus pertot arreu».*

Els dies abans de Festa Major són una bona època per realitzar una valoració del que ha estat la temporada i de preveure el que pot passar. *«Fins ara no podem dir que anem massa tranquils, però de totes maneres estic molt esperançat davant les pròximes dades».*

En aquest repàs, però, també es remarca el fet que totes les colles

El Julià creu que ser de la comissió tècnica és bastant complicat i això fa que els castells es vegin d'una altra manera.

«Els castells de nou han de sortir de l'assaig, no tenen res a veure amb els de vuit»

punteres han aflluït el ritme de castells de vuit respecte als últims anys. Pel que fa a aquesta constatació, el Josep Julià considera que «els castells de nou costaran molt de mantenir perquè cremen la gent, començant per la del peu, els baixos, les crosses, les agulles i tota aquella gent que s'ofega allà sota i que em mereix un gran respecte, i acabant per la canalla mateixa; els castells de nou cremen molt la gent. Per això costa de continuar aixecant bons castells».

Tot plegat provoca que l'afició en general hagi disminuït, «per mi l'afició ha baixat molt perquè la gent ja ha vist el tres i el quatre de nou i creu que un castell de vuit ja és poca cosa; ja no se li dona importància, a un castell de vuit, i per mi en té molta: un castell de vuit és impressionant».

Davant d'aquesta davallada de l'afecció, és difícil de trobar-hi solucions. «Per mi és important que es tornin a valorar els castells de vuit i en part és per això que aquest any no se'n veuen tants, de quatres i de tresos de vuit. S'ha de mirar que s'agafin un altre cop les ganes de descarregar aquests castells». Aquesta proposta, però, contradiu la idea que assegura que cal aixecar molts castells de vuit per arribar als de nou. El Julià s'hi mostra una mica escèptic: «pot passar que aquest any es trobin a faltar els castells de vuit, però de totes maneres jo crec que un castell de vuit no té res a veure amb un de nou, tenen diferents estructures i les dificultats no són les mateixes. Per mi el castell de nou ha de sortir de l'assaig i no del fet d'haver descarregat molts castells de vuit abans».

De cara a la Festa Major, el Julià és optimista: «jo espero que es podrà fer un castell de nou, no

«La torre de nou no és cap idea esbojarrada si hi ha una gran massa als assajos»

sé si el tres o el quatre i tant de bo que siguin tots dos, i estic convençut que el carregarem; ara bé, el que hem d'intentar és de descarregar-lo». A part d'això, «s'està treballant també el cinc perquè en aquesta diada s'ha de tirar tot el més gros que es tingui».

Pel que fa als rumors de torre de nou, el Julià no vol donar falses expectatives i, amb molta diplomàcia i prudència, assenyalava que dins de la tècnica «jo sóc un dels que defensen que hem d'intentar fer-la, però això depèn de

«Crec que fer massa sortides no és bo per a la colla»

moltes coses com, per exemple, del que passi amb la torre de vuit. Si vingués molta gent als assajos, jo em veuria en cor de provar la torre de nou amb folre i manilles, i no ho veig com una idea esbojarrada perquè els castellers hi són; el que es necessita és una gran massa de gent als assajos». D'altra banda, aquest mateix castell contribuiria també a cridar l'afecció perquè «la gent necessita novetats».

Un altre punt de discussió durant aquest estiu ha estat el de les sortides. S'ha parlat que se'n fan massa de seguides, però també s'ha assenyalat que aquestes són necessàries per pagar les despeses de la colla. L'opinió del Julià és que «fer massa sortides no és bo per a la colla ja que als mesos de juliol i agost, qui més qui menys és de vacances fora de Vilafranca. Per tant, s'ha de venir i també hi ha les famílies que estiren molt, i tot plegat també crema la gent. Crec que fem massa sortides. Ara bé, jo comprendc també que calen diners i que les sortides aporten uns bons ingressos, però aquesta és la meua opinió».

En canvi, el Julià es mostra favorable a realitzar una sortida llarga a l'any: «de cara a la colla, jo penso que és positiu de fer una sortida de tres o quatre dies, dedicant-ne un als castells, i no cal que es vagi gaire lluny».

El lloro, el mico i el senyor de Puerto-Ricu

Per la Festa Major d'aquest any, el Julià tornarà a ser un dels elements importants en la construcció dels diversos castells que es tirin amunt.

La temporada s'ha animat les últimes setmanes d'agost

Gener

Diumenge, dia 15

Vilafranca, Festes de Sant Raimon

Després d'algun any de no acudir a aquestes festes, enguany vam tornar a fer-hi cap. Els castells plantats van ser el cinc de set, el tres de set i el dos de set al segon intent. Vam acabar amb el pilar de cinc. Tots descarregats.

Març

Diumenge, dia 26

La Pobla de Montornès

La sortida a la Pobla de Montornès va servir per provar les nostres possibilitats de cara a la temporada que començava. Hi vam descarregar el pilar de quatre davant de l'ajuntament, el quatre de sis net a la cercavila, i a la plaça vam fer el mateix amb els tres de set, quatre de set, dos de sis i el pilar de cinc.

Abril

Diumenge, dia 2

Sant Martí Sarroca

Vam començar l'actuació amb dos pilars de quatre, per continuar amb el tres de set, quatre de set, cinc de set i el típic «vano». Un cop a la plaça, vam completar dos pilars de quatre.

Diumenge, dia 23

Vilanova i la Geltrú

Primera gran actuació de la temporada on vam descarregar el primer quatre de vuit, seguit del cinc de set, el dos de set, el pilar de cinc i un pilar de quatre.

Maig

Diumenge, dia 14

Montblanc

A la capital de la Conca de Barberà les coses no ens van sortir massa bé ja que no vam poder carregar el primer intent de tres de vuit, que va fer llenya amb els dosos posats, però sí que vam reeixir en el quatre de vuit i el dos de set, descarregats sense cap mena de problema. Vam completar l'actuació amb el tres de set i el pilar de cinc.

Diumenge, dia 21

Vilafranca, Fires de Maig

Normalment acostuma a ser la diada més forta de l'inici de la temporada, ja que hi podem mesurar les possibilitats reals de cara a la resta.

Enguany, l'actuació va minvar respecte a anteriors actuacions, quant a castells de vuit. Hi vam plantar tan sols el quatre, seguit del dos de set i el tres de set

aixecat per sota, per acabar amb un conjunt de pilar de cinc i tres de quatre.

Dissabte, dia 27

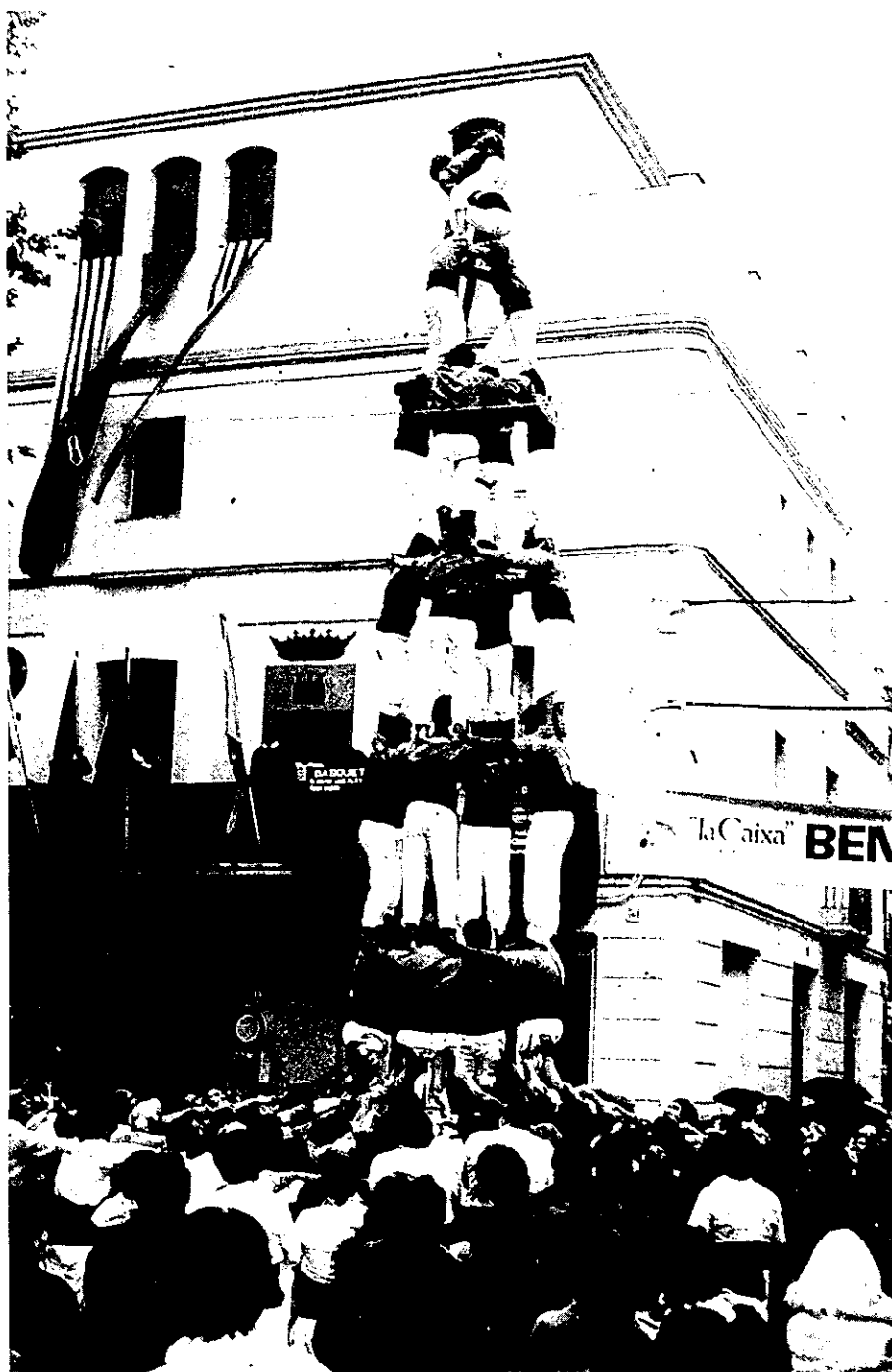
Torneig l'Anxaneta

L'actuació va anar de tres i quatre de set i un «vano».

Diumenge, dia 22

Covides

Vam descarregar el tres, el cinc i el dos de set, per acabar amb un «vano»

El primer quatre de vuit de la temporada es va descarregar per Sant Jordi a Vilanova.

Juny

Diumenge, dia 4

Cal Figarot

Va ser una actuació de cara a l'afecionat que, a part de veure castells, va poder passar un bon matí d'esbarjo. Els castells completats van ser els de la gamma de set: el dos, el tres, el quatre amb l'agulla i el cinc.

Vam acabar amb quatre pilars de quatre simultanis.

Dissabte, dia 17

Rambla de Vilafranca, programa «Dit i Fet»

Vam descarregar el tres de set, la torre de set i el pilar de cinc.

Divendres, dia 23

Vilafranca, parc Tivoli

Vam arrencar amb el dos de set, que va anar seguit del tres i quatre, i el pilar de cinc de comiat.

Diumenge, dia 25

Perpinyà

Com ja sembla costum de cada

any, també vam fer la sortida a la Catalunya Nord. Ara li va tocar el torn a Perpinyà.

Al matí, a la mateixa ciutat, vam fer el tres de set, el dos de sis, el tres de sis aixecat per sota i net i tres pilars de quatre simultanis.

Després de «refer energies» en un restaurant els vam dedicar dos pilars de quatre. Més tard vam traslladar-nos davant el Palau de Congressos, on vam fer el tres de set i el dos de sis envoltat de tres pilars de quatre, un d'ells aixecat per sota.

Juliol

Dissabte, dia 1

Vilafranca, barri de Sant Julià

Hi vam descarregar un altre dos de set i a més el tres i el cinc de set, per acabar amb el pilar de cinc i tres de quatre simultanis.

Diumenge, dia 2

Terrassa

L'actuació a Terrassa va servir per

veure les possibilitats de cara a grans actuacions futures. L'actuació ens va anar força bé, ja que hi vam descarregar un altre «carro gros» i vam carregar el primer tres de vuit de la temporada. Vam acabar amb el dos de set i el pilar de cinc.

Dissabte, dia 8

Barri del Molí d'en Rovira

Vam plantar-hi el dos, el tres i el quatre de set, seguits d'un «vano».

Divendres, dia 14

Barri de les Clotes

El dos, el tres i el cinc de set van ser els castells realitzats. Vam acabar l'actuació amb un «vano».

Dissabte, dia 15

Sant Martí Sarroca

Maratoniana sortida a la veïna població de Sant Martí Sarroca on, a la cercavila, vam aixecar castells de sis nets (el quatre i el tres), i uns quants pilars de quatre. A la plaça els castells van ser: tres de set, dos de set, quatre de set i un «vano».

Diumenge, dia 16

Olesa de Bonesvalls

També en una petita cercavila vam fer el tres de sis net i pilars de quatre. A la plaça vam descarregar els tres, quatre i cinc de set, per acabar amb un «vano».

Diumenge, dia 23

Els Monjos

En aquesta actuació es va poder descarregar el primer tres de vuit, això sí, molt treballat i defensat. L'altre cara de la moneda van ser els dos intents inicials de quatre de vuit, que van ser desmuntats. Entre els intents de quatre i el tres de vuit vam fer el dos de set. Vam acabar amb un «vano».

Diumenge, dia 30

L'Alforja i l'Espluga de Francolí

A l'Alforja ens esperaven al matí, i així va ser. Com a castells més importants vam fer el quatre de vuit, el dos de set i el cinc de set. A la tarda, l'actuació tocava a l'Espluga de Francolí. Vam intentar el dos de set, que va caure abans de carregar-se, a més de descarregar el tres de set i el pilar de cinc.

Agost

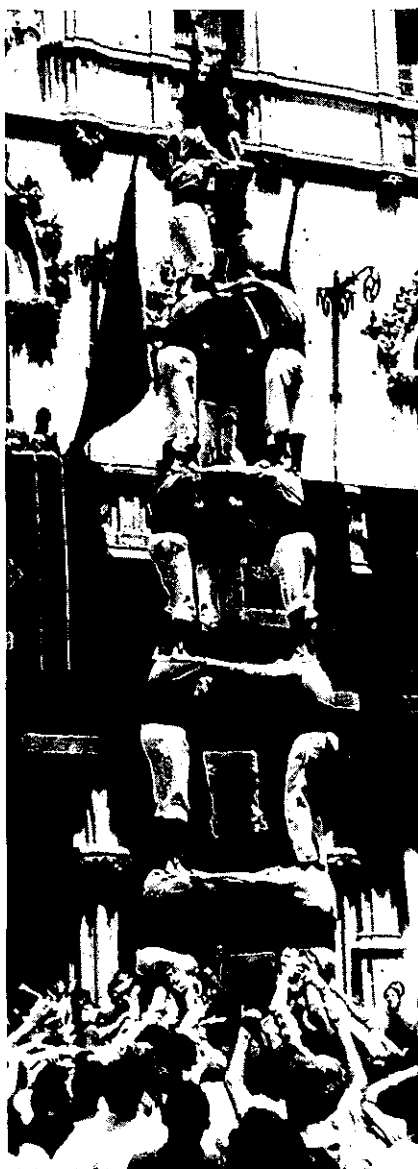
Dissabte, dia 5

Vilafranca, festa de Màrtirs Street

A Màrtirs tot -o quasi tot- va quedar en desastre. Vam intentar el quatre i el dos de vuit, però cap

Per les Fires de Maig vam tornar a completar el carro gros

El tres de vuit es va fer esperar i no el vam fer fins a la Festa Major de Terrassa

dels dos va ser coronat. En tercer lloc vam poder carregar el tres de vuit i després completar el dos de set. L'actuació es va tancar amb el pilar de cinc.

Dissabte, dia 12

Reus, festa del Turista

Sembla ser que la presència de les colles de Valls, junt amb l'amfitriona, ens va donar la trempera suficient per descarregar, i molt bé, el tres i el quatre de vuit. Aquests van ser precedits del dos de set, descarregat després d'un primer intent desmuntat.

Amb el pilar de cinc acabàvem la nostra actuació.

Potser el pilar de quatre entrant a la plaça -i amb caiguda inclosa- va ser el nostre talismà. Qui ho sap?

Diumenge, dia 13

Bellvei del Penedès

L'astre rei se les campava de valent per tots els racons d'a-

quest poble veí del Baix Penedès, que ni els beduïns del desert aguantarien el que ens va tocar aguantar a nosaltres aquell dia. Això no va impedir que fèssim una bona actuació, que va anar així: torre de set, quatre de vuit, cinc de set -amb alguna irregularitat per part de l'anxaneta en carregar el castell- i pilar de cinc.

Dimarts, dia 15

L'Estartit

Jornada d'esplai per a la colla. Arribem a l'Estartit al voltant del migdia, hi ha temps lliure per banyar-se. Dinem en un restaurant d'auto-servei, on els castellers podem escollir dintre un variat aparador de plats molt ben presentats. A les set de la tarda es comença una cercavila on es planten a cada cantonada castells de sis nets. Acompanyats per nombrosos turistes es dona fi a la passejada fent l'actuació final, de la qual cal destacar el tres de set i el pilar de cinc de comiat.

Diumenge, dia 20

Igualada

Sota l'organització de l'acte a càrrec de l'entusiasta casteller Marcel·lí J. Valls, a la capital de l'Anoia vam fer una altra actuació «de caixa». Començàvem amb el tres de vuit, molt maco, seguit d'un quatre de vuit, ferm i ben plantat, i la torre de set, tot fent memòria de la primera que va carregar la colla en la seva història, en aquella mateixa plaça, feia tot just vint anys. Amb el pilar de cinc tancàvem plaça. Davant de cal Marcel·lí, i amb ell mateix a segons, vam fer un pilar de quatre de germanor amb els Minyons de Terrassa i, aquests simultàniament, un cinc de cinc enmig de dos pilars de quatre portats al balcó.

Josep M.ª Llop

La torre de set és un dels castells que hem fet més vegades aquest any

El quatre de vuit de l'Alforja va presentar moltes novetats en diversos pisos.

El Ràpit va tenir la mainada controlada a la piscina de l'Estartit.

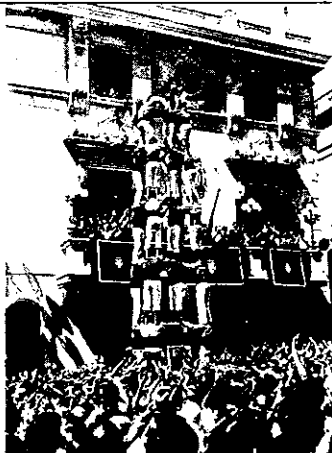

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

Sèrie especial n.º 0

Anyal del 1986

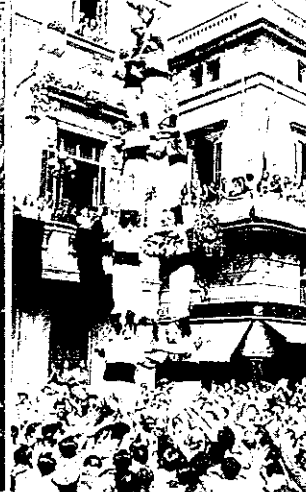
EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Sèrie especial n.º 1

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Sèrie especial n.º 2

31 d'agost del 49. Primer tret de sal de la colla de Castellers de Vilafanra, en el dia de la seva presentació oficial a la vila. Fantàstic, amb la qual cosa van aplegar a fer un castell de vuit pisos d'alçada, sacrifici i progressió a l'art de fer castells. Entre tots hem de pagar l'entusiasme per tal que sempre quedi ben arrelat el nom de la nostra colla.

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Sèrie especial n.º 3

Castells de vuit, més aviat que mai

Els castellers de soca-rel, un a un

En el 1985 els castellers de Vilafanra van aconseguir fer un castell de vuit pisos d'alçada, un fet que no s'havia aconseguit mai abans. Aquesta colla, formada per joves i adults, ha estat treballant durant molts anys per aconseguir aquest èxit. El castell de vuit pisos és un dels més difícils de fer, i requereix una gran coordinació i força física. Els castellers de soca-rel, que són els que formen la base del castell, són els més importants. Cada un d'ells ha de ser capaç de suportar el pes dels altres castellers que estan a sobre d'ells. Aquesta és una feina molt dura, i requereix molta pràctica i paciència.

Què és el Patronat de Castellers de Vilafanra?

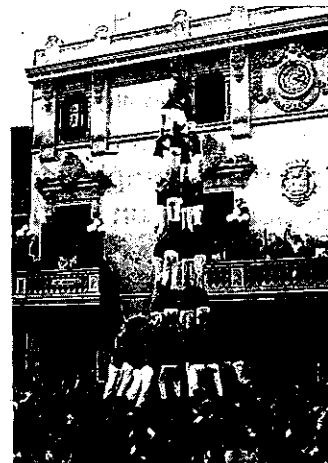
El Patronat de Castellers de Vilafanra és una entitat que té com a objectiu promoure i desenvolupar l'activitat dels castellers a Vilafanra. Aquesta entitat organitza diversos cursos i tallers per a joves i adults, i també organitza concursos i trofeus per a les collas. El Patronat també treballa per a la difusió dels castells a l'exterior, i organitza visites i trofeus per a les collas que visiten Vilafanra. Aquesta entitat és molt important per a la colla de Vilafanra, i és el responsable de molts dels èxits que ha aconseguit.

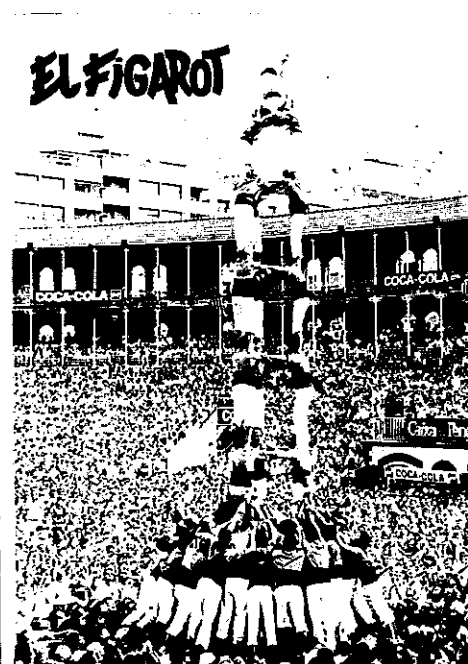
EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA Sèrie especial n.º 4

especial 4 de 9

després del tres ve el quatre

Deu números de «El Figarot»

Deu números, tres anys, més de tres-centes pàgines impreses, centenars de castells retratats, unes quantes hores de dedicació a escriure per part dels de la redacció i dels col·laboradors, unes quantes horetes més per muntar i tirar la revista... aquestes són les fredes dades que, plegades, configuren la història de la segona època de «El Figarot». Era per la Festa Major del 1986 quan agafàvem el relleu que ens deixaven l'Eloi Miralles i el Ricard Aranda, i trèiem el número zero d'aquesta segona etapa del butlletí dels Castellers de Vilafranca.

Passats aquests deu exemplars, volem dedicar unes quantes pàgines d'aquest número deu a escriure sobre nosaltres: sobre «El Figarot». D'una banda, no podem deixar de banda la feina que van dur a terme l'Eloi i l'Aranda en la primera etapa, fonament d'on ha pogut sortir aquesta segona.

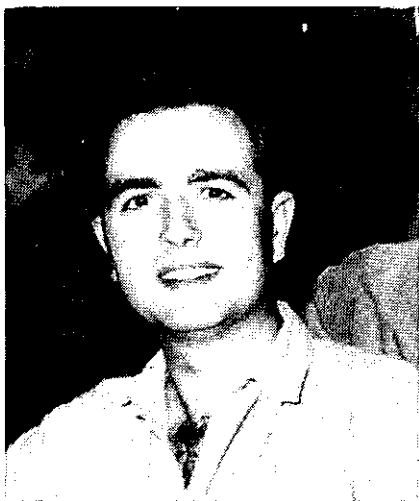
De l'altra, tampoc no volem deixar d'agrair la col·laboració que hem rebut d'alguns castellers i de les diferents comissions de la colla a l'hora d'escriure els articles. Però tampoc no podem deixar al tinter el fet que ens hauria agradat tenir molta més ajuda en forma de cartes al director, d'articles d'opinió, i, en general, de participació en la revista. La redacció que fem «El Figarot» creiem que aquesta col·laboració ha de ser imprescindible a l'hora de pensar a treure els propers números del butlletí.

I, per acabar, també volem imitar el que fan a les grans revistes quan compleixen, com nosaltres, alguna efemèride: volem donar tot un seguit de merescuts premis. A continuació us anunciem els guardonats; poseu-hi la música adient a l'estil de Hollywood, imagineu-vos que obrim el sobret amb el paperet que du el nom del guanyador, penseu que hi barregem el suspens propi del moment i... aquí teniu la llisteta de premiats:

Al Carles Domènech, «Mènec» premi al personatge més car d'entrevistar

3.000 hores i mitja, setze-centes convocatòries desconvocades, dos-cents esborranys previs a la entrevista i encara més estona d'espera davant de la botiga (a part d'un parell de regirades de calaixos per trobar els papers perduts -és a dir, el qüestionari-), tot plegat va ser necessari per poder extreure un parell de comentaris del nostre cap de colla. Deu ser allò que diu ell que «els castells parlen a la plaça». Per tant, ens comprometem a enviar-li abans de la Festa Major les preguntes que li volem fer per al número 1.000 d'aquest butlletí, a veure si hi som a temps. Au venga!

**Al Josep Miret, «Cicuta»
premi a la memòria castellerà més exacta**

Sabeu l'hora precisa, la temperatura ambient i el grau d'humitat que hi havia quan es va descarregar el seixanta-novè quatre de vuit? Teniu idea de quina cara hi feia l'axaneta? Coneixeu el nom de l'alcalde que hi havia al balcó?... Quan se'ns planteja algun dubte com aquests, els de «El Figarot» tenim el nostre ordinador personal, ràpid i infal·lible, amb més megues ocupats que el de la Caixa Penedès.

**Al Josep Maria Llop, «Llop»
premi al cronista més nostrat, producte autèntic de la terra penedesenca**

Més típic que les coques i les catànies de Vilafranca, que els ous rossos i que els vins i escumosos de la nostra comarca, el nostre cronista, terror de les pubilles de la Rovira Roja i de part de l'estranger, ens té puntualment informats de tots els castells, torres i pilars carregats i descarregats, muntats i desmuntats, intentats i desintentats, somniats anhelats i celebrats durant tot l'any.

**a l'Eloi Miralles, «Rabassó»
premi a la capacitat d'atapeir lletres per centímetre quadrat**

De ploma hàbil i àgil, tot el món casteller coneix la seva destresa per explicar, fent un esforç de síntesi, com es fa la sopa d'all en només quinze mil folis a màquina, a un espai, sense marges i, per acabar-ho d'amanir, amb subratllats, cursives, negretes, blanquetes, lletres rodones, lletres universals, itàliques, el·líptiques i tres-cents tipus de lletres més, cosa que facilita molt la feina de la «picadora» (vegeu infra). Hom assegura que aital fapotecari rep la inspiració necessària per confeccionar les encíclics llurs dels efluis que emanen de les potingues farmacèutiques que acuradament es preparen a la rerabotiga del carrer de la Cort, número u.

**Al Josep Maria Petrus
premi al retratista més fidel i imprevisible de la colla**

Gràcies als eficients serveis de la seva inseparable caixa de coca-coles, gairebé tots els castells han quedat plasmats per a la posteritat. Una altra cosa és que l'emoció i el deliri que li provoquen aquests indescriptibles moments en què l'axaneta fa l'aleta no li impedeixin d'obtenir uns resultats sorprenents.

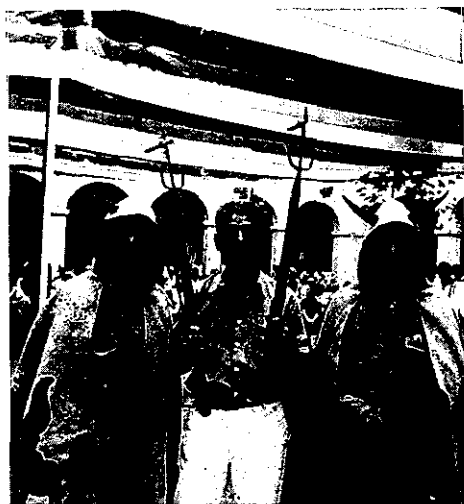
**Al Gualbert Carrasco, «Lletretes»
premi «Noltindreuàldia» a la feina acabada 'in extremis'**

Sempre ple de feina i queixós, ha de fer un suprem esforç l'última nit fins a quarts de quinze (perquè de dia no ha fet re) perquè puguem repartir «El Figarot» mig lligat i encara calent. Tot i aquest «suspens», gosem assegurar que el seu mestratge en l'art de la impressió queda ben palès a cada raconet del nostre butlletí. I no vulgueu saber què pot passar a partir d'ara amb la màquina nova, alea jacta est.

**A l'Anna Casas, «l'Anna»
premi a la teclejadora més fineta de totes les teclejadores que es fan i es desfan**

Puntal insubstituïble de cada «El Figarot», els seus formosos i esvelts ditets llisquen graciosament pel teclat sense que se li escoli ni una falta d'ortografia. Gràcies a la seva perpètua rialla -menys quan s'empenya-fer «El Figarot» és tot un deliciós plaer.

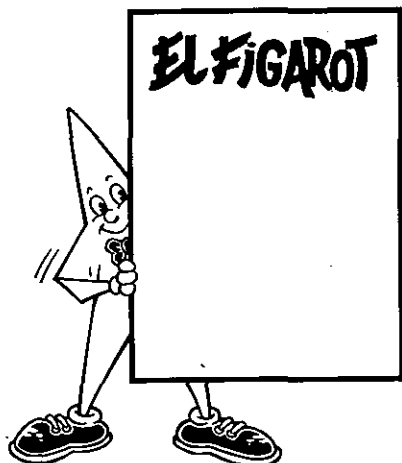
**A la redacció de «El Figarot»
premi a la santa paciència, ora pro nobis**

Amb tot aquest personal, i molts altres que no diem, podeu comprendre que treure un «El Figarot» de tant en tant és tota una odissea. Tot i amb això, tenim una plena confiança que la massiva col·laboració que tindrem en l'esdevenidor ens servirà per repartir maldecaps.

**A les tres Maries del Consell de Redacció
premi super especial als «morros» del Penedès**

Empenyadores trimestrals que sempre perden els papers i les fotografies, els números de les edicions Figaròtiques i les col·laboracions imprescindibles. Històries de malalties, de vacances, laborals; excuses, en definitiva, per explicar per què tots els escrits vénen sempre l'últim dia. De totes formes diré que, en definitiva, són bona gent. Quantes hores hem passat, divertides això sí, per muntar i veure imprès el butlletí casteller.

Aquest premi és una donació especial de «l'Anna»

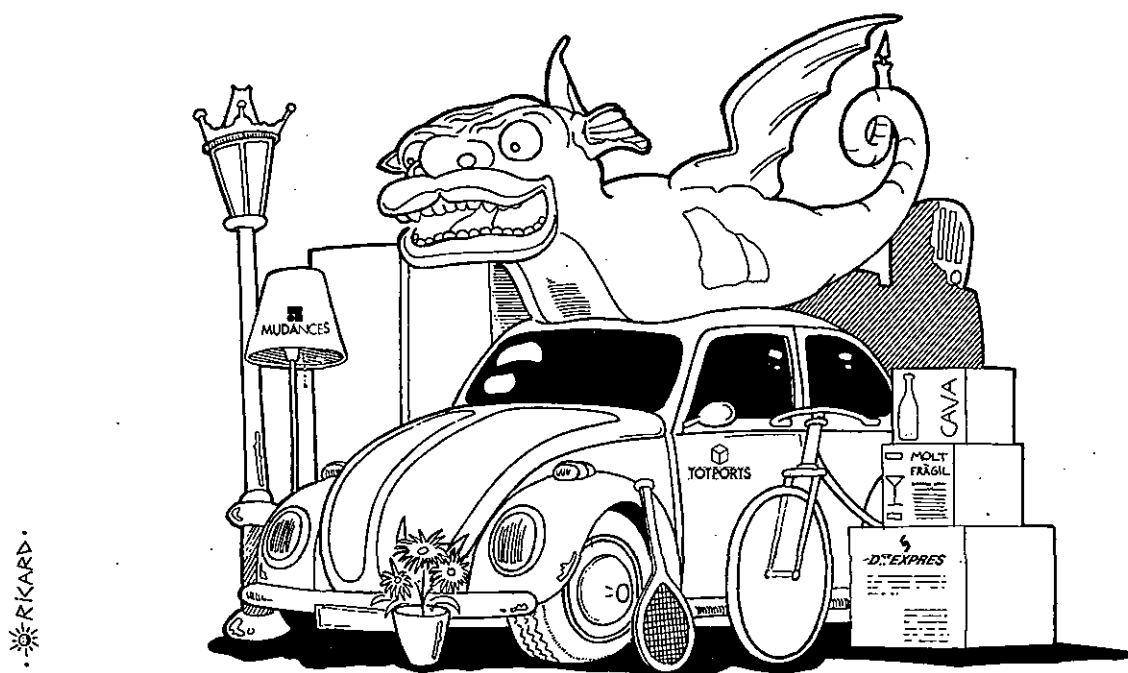

**A qui demostrí haver llegit tots els Figarots, de dalt a baix
premi especial del jurat a la santa innocència**

Una subscripció gratuïta al nostre butlletí i l'enhorabona més efusiva rebrà qui pugui demostrar-nos fefaentment que s'ha empassat tots els articles dels números anteriors de «El Figarot». A més, el proposarem per a 'casteller de soca-rel' d'aquest any, i potser d'algun altre.

Les tres Maries

Ens veiem capaços

de tot i més, perquè el que
pretenem donar és simplement un
bon servei. Sense cap tipus de
compromís podeu passar i
informar-vos dels nostres serveis.

Detectrans
TRANSPORT

DETECTRANS. Amàlia Soler, 20 - Tel. 890 48 27 - Fax 890 43 22 - 08720 Vilafranca del Penedès

D'EXPRES

TOTPORTS

MUDANCES

Les quatre colles punteres davant de Sant Fèlix

Totes les colles volen superar l'actuació de l'any passat

Donar-ho tot a la plaça més castellera

L'any 84 va marcar una fita a la història dels Minyons de Terrassa, per primera vegada se'ns demanava per actuar a Vilafranca, i per Sant Fèlix! A partir de llavors l'estructuració de la temporada canvia radicalment i passa a tenir tres grans màxims habituals: Festa Major, Sant Fèlix i la Diada de la Colla, on podem bastir els grans castells.

Però l'actuació de Sant Fèlix ha comportat des del principi un esforç suplementari donat que coincideix amb les vacances d'estiu, això obliga a començar a treballar l'actuació de Vilafranca abans de la Festa Major i fer un gran esprint final de dues setmanes a un ritme fortíssim. Aquest problema de les vacances es repeteix any rera any, i no té una solució factible quan la tendència general és la de fer-les a l'agost, deixant la ciutat pràcticament

paralitzada. Això obliga a certs sacrificis per tal de poder assajar en condicions a la segona quinzena del mes d'agost, molts hem de perdre alguns dies de vacances perquè no les podem canviar.

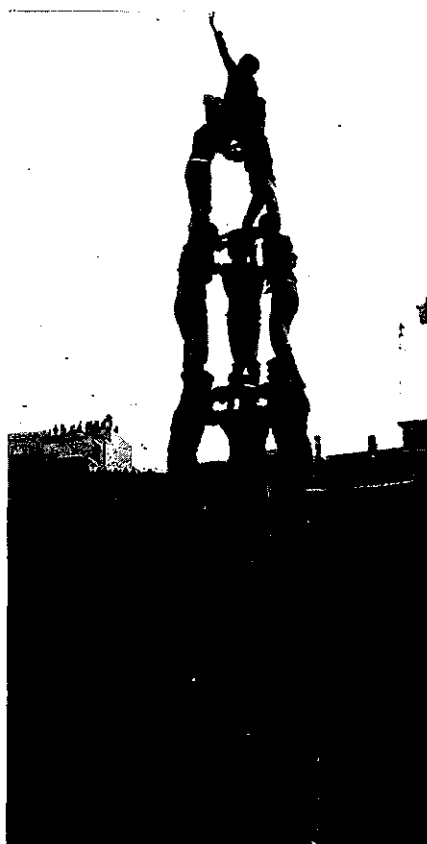
Però a la nostra Colla, anar a Vilafranca suposa un compromís molt important, no només pel fet d'actuar junt a les millors colles i davant de la gran majoria dels afeccionats als castells, sinó sobretot perquè ens hi sentim molt bé, potser trobem el reconeixement a la nostra feina que ens falta a la nostra pròpia ciutat. No cal dir que s'està més motivat davant un públic que entén el que fas i ho valora.

A banda d'aquesta vessant més subjectiva, però molt important per a una colla que fa castells **per se**, la diada de Sant Fèlix ha servit perquè se'ns conegui entre els afeccionats i ha possibilitat que

es comenci a esborrar el desconeixement de la nostra Colla a la zona castellera tradicional. Curiosament, també ha tingut el mateix efecte a la nostra ciutat.

Els Minyons sempre hem intentat donar-ho tot a la plaça més castellera i hem procurat arribar a fer el màxim dintre de les possibilitats reals de cada moment. Aquest any no serà diferent, es portarà un programa en funció de l'assaig, que en principi sempre s'ha intentat que superi les consecucions de l'any precedent. Parlar de castells en concret és molt complicat, tots sabem la dificultat de plantejar a priori una actuació de castells punta, però tampoc no és tan difícil imaginar per on pot anar, però això ho deixarem al lector.

Francesc Lopera
Minyons de Terrassa

El repte d'actuar a Vilafranca

En primer lloc, actuar a la plaça de Vilafranca el 30 d'agost és una de les màximes aspiracions de qualsevol colla casteller. Aquesta ambició, la Colla Vella dels Xiquets de Valls fa anys que la té assolida, ja que des de la represa l'any 1972, mai no ha deixat d'actuar-hi, amb uns resultats des del punt de vista qualitatiu totalment envejables.

L'actuació de Vilafranca sempre ha estat, per una part, un repte, i per altra banda la consecució d'uns primers objectius cara a la present temporada. El fet de coincidir en una data que es situa a meitat de temporada, i tenint en compte que la Colla es troba en ple rodatge, permet

marcar unes primeres fites, que després es veuran consolidades al concurs de Tarragona, els anys que aquest es celebra, i potser superades per Santa Úrsula a Valls, com a final de temporada.

El poder de convocatòria de què gaudeix la Festa Major de Vilafranca, tant per als propis castellers com per a tota l'afecció en general, facilita en gran manera que any darrera any, sigui quin sigui el nivell en què es troba la colla, es pugui alçar una mica el llistó de la temporada, i s'intentin assolir construccions superiors a les aconseguides o intentades fins aquell moment.

L'actuació d'aquest any, en un principi la prevenim superior a

l'aconseguida l'any passat, tenint en compte que l'any passat ens vam veure condicionats per uns imponderables, insalvables, que ens limitaven totalment la nostra superació vers els castells aconseguits fins aquell moment. De tota manera, hem de convenir que és molt difícil arribar, i per tant repetir, a les cotes d'aquests últims anys ja que, segons la nostra opinió, totes les colles en general hem entrat en una fase d'estancament, que obliga a uns esforços descomunals per poder igualar actuacions precedents.

Artur Forés i Pena
Cap de Relacions Públiques de la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Des de Valls, pensant en la diada de Sant Fèlix

Quan els amics d'aquesta publicació em demanen uns mots que expressin el que suposa per la Colla Joves Xiquets de Valls l'actuació a la festa major de Vilafranca, he d'anticipar que no puc expressar-me com a portaveu de la nostra agrupació casteller, tot i que puc dir amb satisfacció que som molts els Joves que compartim idèntics punts de vista. Tothom sap entre la gent del món casteller que la trobada vilafranquina de la diada de Sant Fèlix és un repte per a les colles que hi participen, considerades, a tenor de les realitzacions de cada temporada, com les millors de Catalunya.

La trobada de Sant Fèlix a Vilafranca del Penedès té un bon paral·lelisme amb la diada de Santa Úrsula de Valls, només amb la diferència que la competició resta limitada a les colles locals, encara que l'emoció sempre és garantida per la rivalitat entre la Joves i la Vella. Són dues actuacions on les colles participants han d'acudir disposades a donar-ho tot i més si cal, perquè l'exigència hi és, la competència és molt dura i el desig de ser els millors perdura vigent des de molt temps ençà.

Insistim a manifestar que l'ac-

tuació a Vilafranca en la diada de Sant Fèlix té un caràcter especial. Ho hem constatat els darrers anys, quan l'afany i l'estímul per superar-se convertia aquell recinte urbà en plaça de castells de nou. L'any passat la Colla Joves Xiquets de Valls situà el llistó a un nivell rigorosament molt alt, en assolir un dels èxits històrics castellers del present segle, després de carregar i descarregar plenament i amb gran seguretat els tres de nou amb folre, el dos de vuit amb folre i el cinc de vuit, única colla que arribà a descarregar-lo en tot el curs de l'esmentat any.

Aquella actuació suposa un gran compromís per a tots els integrants de la Colla Joves Xiquets de Valls, precisament ara quan s'acompleixen dinou anys de la creació d'aquesta agrupació val·lenca. Potser no s'hauria de situar així el plantejament, tota vegada que la Joves de Valls tan sols ha estat absent a la diada de Sant Fèlix en quatre ocasions. Això vol dir que enguany se'n compleixen 14 de presència a la plaça vilafranquina. A títol de curiositat estadística recopilem com han evolucionat les actuacions d'aquesta colla al pas dels anys: **1971** - 3 de 7 - 4 de 7 a.p.

- 5 de 7 - 2 de 7 c; **1972** - 4 de 7 a.p. - 5 de 7 - 2 de 7 c - 4 de 8 c; **1973** - 4 de 7 a.p. - 2 de 7 - 4 de 8 i; **1976** - 2 de 7 - 4 de 8 c - 3 de 8 c; **1977** - 3 de 7 p.s. - 2 de 7 - 4 de 8 c; **1978** - 2 de 7 - 4 de 8 - 3 de 8; **1979** - 2 de 7 - 4 de 8 - 3 de 8 c - 5 de 8 i; **1980** - 2 de 7 - 4 de 8 - 3 de 8 c; **1981** - 2 de 7 - 4 de 8 - 3 de 8; **1982** - 2 de 7 - 4 de 8 - 3 de 8 c - 2 de 8 a.f.i; **1983** - 2 de 7 - 4 de 8 - 3 de 8; **1986** - 4 de 8 - 2 de 7 - 3 de 8; **1987** - 4 de 8 - 2 de 8 a.f. - 4 de 9 a.f.i. - 3 de 9 a.f.c; **1988** - 2 de 8 a.f. - 5 de 8 - 3 de 9 a.f.

Els entesos en castells saben perfectament que cada actuació és una incògnita i que en qualsevol moment poden sorgir uns imponderables que malmeten plantejaments degudament estudiats. Tinc notícia i referència que no és cap descobriment, perquè ho suposa tothom. La Colla Joves Xiquets de Valls anirà a Vilafranca, com cada any, a oferir tot el que és capaç aquest estol de castells, els quals intentaran mantenir fins al límit el prestigi que han conquerit en la seva història.

Joan M. Ventura
(periodista cronista casteller)

La diada més important de la temporada

Per la colla dels Castellers de Vilafranca l'actuació castellerà amb motiu de la nostra Festa Major, concretament la del dia 30, representava antigament la culminació dels esforços efectuats durant tota la temporada.

Actualment la temporada castellerà cada cop és més llarga, sobretot quan aquesta coincideix amb l'any del concurs tarragoní, i en els darrers anys dura fins al nostre aniversari, en el qual s'han fet molts bons castells, tot conclouent la temporada.

No per això l'actuació del dia 30 ha perdut interès. És per a nosaltres, almenys per a mi, l'actuació més important de la temporada, on actuem davant dels nostres afeccionats, davant la nostra vila i a la nostra plaça, on sempre sortim a fer els millors castells que tenim. Com diu el nostre cap de colla: «a donar-ho tot, i més».

Per això és quan tenim més gent a la pinya, quan el poble vilafranquí i tota la plaça vibra amb nosaltres quan assolim un castell de vuit o de nou. I és per

tot això que aquesta actuació no deixa ni deixarà de ser la més important de l'any per a la nostra colla.

Enguany la temporada castellerà va un xic més ensopida que en altres anys, podríem dir que una mica més endarrerida quant a esdeveniments o fites castelleres aconseguides.

Això, però, no és cap obstacle per a una colla com la nostra. Tots sabem que, quan la Festa Major s'apropa, el pati de Cal Figarot s'omple cada cop més de castellers i afeccionats que vénen als assajos, les actuacions pugen de nivell i es consoliden els castells, els ànims i la moral de la colla cada cop són més enlaire.

Jo crec, doncs, que amb l'esforç de tots els membres de la colla i amb el suport dels nostres afeccionats, aquest any també, per la Festa Major de la nostra vila, els Castellers de Vilafranca farem castells de nou, i qui sap si no una **torre de nou**. Sant Fèlix ens hi ajudarà.

Manel Huguet «Gatsby»

VILAMOTOR, S. A.

CONCESSIONARI

RENAULT

Vehículos Industriales

Sarriera, 60 - 64 - Apartat 188

Tels. 890 45 00 - 890 43 54

08720 VILAFRANCA DEL PENEDES / Barna.

Més de 95 participants animen el Correverdura'89

El 9 d'abril passat es va celebrar el V.º Correverdura. Hi va destacar la gran participació pel que fa a vehicles i a l'originalitat d'aquests, que foren un total de seixanta-quatre.

També convé remarcar la nombrosa participació personal, amb noranta-cinc participants. Després de realitzar un recorregut pels carrers dels barris de la vila, que per a alguns participants es va fer una mica pesat a causa de la característica del seu vehicle, es va arribar al barri de l'Espirall sense cap problema. Allà es van lliurar els diferents premis. El jurat compost per un membre de cada associació de veïns i un representant de la colla, va acordar el següent veredict:

Categoria adults:

Primer i millor absolut, el Molí;
Segon, Màquina d'aixafar pedra;
Tercer, Cronomòbil;
Quart, Xinès i turista.
Premi especial: Ànim

Categoria infantils:

Primer, Vaig de gorra;
Segon, Xanques amb bici;
Tercer, Cotxe TV3;

Per grups:

Primer, Punks amb cassette;
Segon, Taxi multicolor;
Tercer, Primavera.

Premis especials:

La Pantera Rosa i l'Inspector Xarleston.

A part dels premis esmentats hi va haver un obsequi de record per a tothom.

La Comissió de Festes vol ressaltar la seva satisfacció pel caire que va adquirint la cursa, en la qual cada vegada hi ha més participació. Per aquest motiu, només acabar aquesta cursa ja estem pensant en la sisena edició. Des d'aquí donem ànims a tots els qui han participat enguany i als qui no ho han fet perquè s'hi apuntin l'any que ve.

Comissió de Festes

Una gran gernació es va aplegar davant de Cal Figarot a la sortida del Correverdura

Els punks amb cassette van endur-se el primer premi per grups

El cotxe de TV3 va guanyar el tercer premi de la categoria infantil

Tot és a punt per al I Concurs de Gralles

Quan aquest número de «El Figarot» surti a la llum ja s'haurà donat a conèixer, públicament i a través dels mitjans de comunicació, els noms de les persones que seran membres del jurat que qualificarà i determinarà qui són els millors entre tots els participants del «1.er CONCURS DE GRALLES», que com ja és sabut, pertany al III Certamen «Castellers de Vilafranca» i és organitzat conjuntament amb la Generalitat de Catalunya.

Aquests són els noms, doncs, de les persones vinculades, d'una manera o altra, al món de la música tradicional, si més no, relacionades en l'àmbit de les tradicions populars a Catalunya que conformaran el jurat del concurs: Josep Albà, Secretari del Servei d'Arxius i Cultura Tradicional del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya; Marcel Casellas, músic i compositor, guanyador darrerament del concurs de composició de peces tradicionals que es convocà per Sant Joan a Valls; Jaume Palau, membre de la junta del Patronat de la colla de «Castellers de Vilafranca» des del 1965; Francesca Roig, músic i autora d'un dels mètodes per gralla que publicà conjuntament amb Jaume Arnella; Joan Serra, graller i sabater, fill de Valls, nascut l'any 1916, coneixedor de l'instrument de la gralla que domina des del 1950 i autor d'una de les melodies que tot sovint escoltem com és, «La marxa d'en Serra».

Caldria afegir-hi, com a complement i per tal d'enriquir, si cal encara més, el programa del concurs, les actuacions d'uns grups de música i ball tradicional, que de moment encara no podem dir qui seran, ja que la seva col·laboració dependrà de la participació dels grups concursants en la final del diumenge dia 29. El que sí es pot assegurar és que tothom s'ho passarà bé.

Hem d'esmentar també la col·laboració que darrerament hem tingut del Consell Comarcal de l'Alt Penedès, que mitjançant una subvenció econòmica ens ha ajudat a fer front a les despeses que comporta muntar un festival com aquest.

Esperem que tot vagi bé i que a Sant Fèlix li hagi passat «l'enfado», amén.

Mossèn

Ier CONCURS de GRALLES

VILAFRANCA DEL PENEDES, 28 i 29 d'octubre de 1989

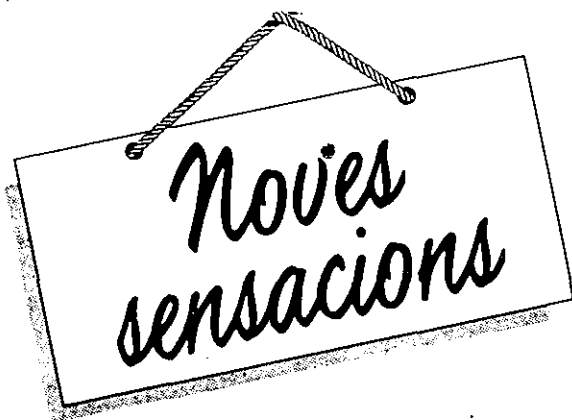

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Servei de Cultura Tradicional

Amb el suport del

CASTELLERS DE VILAFRANCA

VINGUI A DESCOBRIR PER QUE EL PEUGEOT 309 ES UNA ALTRA HISTORIA.

S'ha escrit molt últimament sobre el Peugeot 309. Molt i bo. Entre altres coses, que és un nou estil de cotxe. Un nou estil de conducció.

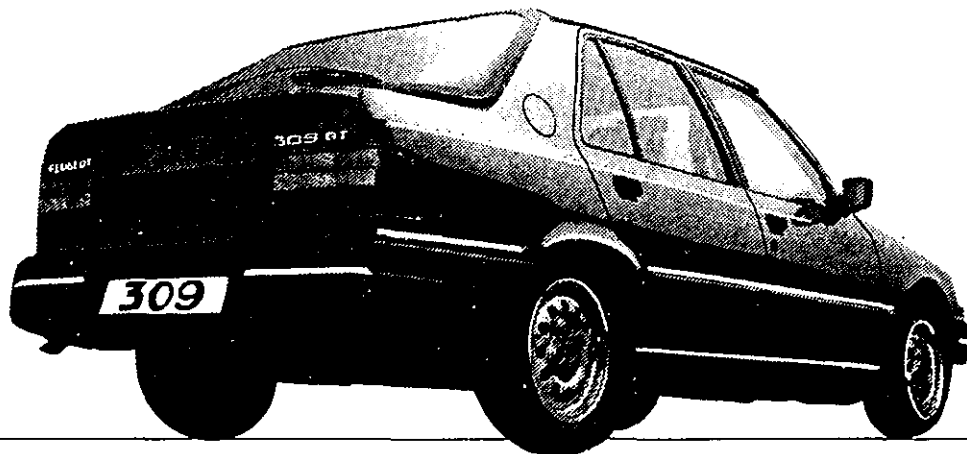
En resum, que és una altra història.

Doncs bé, l'invitem que ho comprovi personalment. Que el provi a fons i en tregui les seves pròpies conclusions. Sense més compromisos.

El Peugeot 309 no el deixarà indiferent. N'estem segurs. Tant, que estem oberts a totes les

exigències. Per celebrar el seu recent llançament i perquè, per temps, que no quedi. Sigui benvingut, vostè i la seva família. Per a ells no faltaran atencions. Per a vostè no faltaran proves que el Peugeot 309 és una altra història.

 PEUGEOT 309

Tallers Auto - Tractor, S.A

Comerç, 3

☎ 890 24 11 - 890 29 32

VILAFRANCA DEL PENEDÈS (Barcelona)

El seu concessionari **PEUGEOT TALBOT**

Premi per als de vuitè!

Els alumnes del curs de vuitè d'E.G.B. del vilafranquí Col·legi del Carme, Sant Elies, participaren durant el curs escolar passat al concurs de murals «El País a l'Escola», amb una composició dedicada a la nostra colla. La temàtica del certamen, que convoca anualment Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana, era referent a algun aspecte dels Països Catalans que remaqués algun tret de la identitat cultural de la nostra terra.

El mural fou guardonat amb el primer premi en la seva categoria i els escolars rebieren el guardó de mans del president Pujol en un acte celebrat el mes de maig passat, al saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat.

Botifarrada castellera

Tot hi era preparat: els fogons, el butà, l'oli, la sal, tot a punt per poder gaudir d'una botifarrada.

N'hi havia per a tots els gustos: botifarra crua, xorisset... i per a aquells més «yankis» fins i tot teníem frankfurts.

Com diu la cançó de la Dharma: les trompetes estan preparades, tots a punt d'endrapar. A partir de quarts de deu del matí, els aficionats i els castellers vam anar passant per degustar aquella vianda, que era acompanyada per un bon vi del Penedès. Era el moment de fer caliu, de fer-la petar, i, és clar, els castells eren la conversa que hi podíem sentir. Una vegada fou tot consumit i la botifarra païda, la festa només podia acabar amb una actuació castellera. Foren el tres de set, el cinc de set, el quatre de set amb el pilar, la torre de set, i els pilars de comiat els castells que vam enlairar en la diada dedicada a l'afecionat de la nostra colla.

J.C.

A cau d'orella

A la fi hi ha alguns aparells instal·lats per enfortir la musculatura de les extremitats superiors. Sempre hi ha mainada aprofitant aquestes provisionals instal·lacions. Seria bonic veure els castellers titulars (i no titulars) provant la seva musculatura. Segur que a més d'un faria figa abans d'assolir el capdemunt de la corda.

La revetlla de Sant Joan, avançada una setmana, va ser molt animada, festes com aquesta fan colla. Castellers i llurs Senyores, amb la mainada pel mig, van disfrutar de valent. Com sempre cal agrair la feina d'organització a la Comissió de Festes. Nois, no us desanimeu i organitzeu més actes com aquest!

Les sortides «en família» són molt boniques, pocs però ben avinguts. Tothom fa castells i s'ho passa de conya. Au nois, animeu-vos, i si som més, encara ens ho passarem millor i farem castells de més alçada.

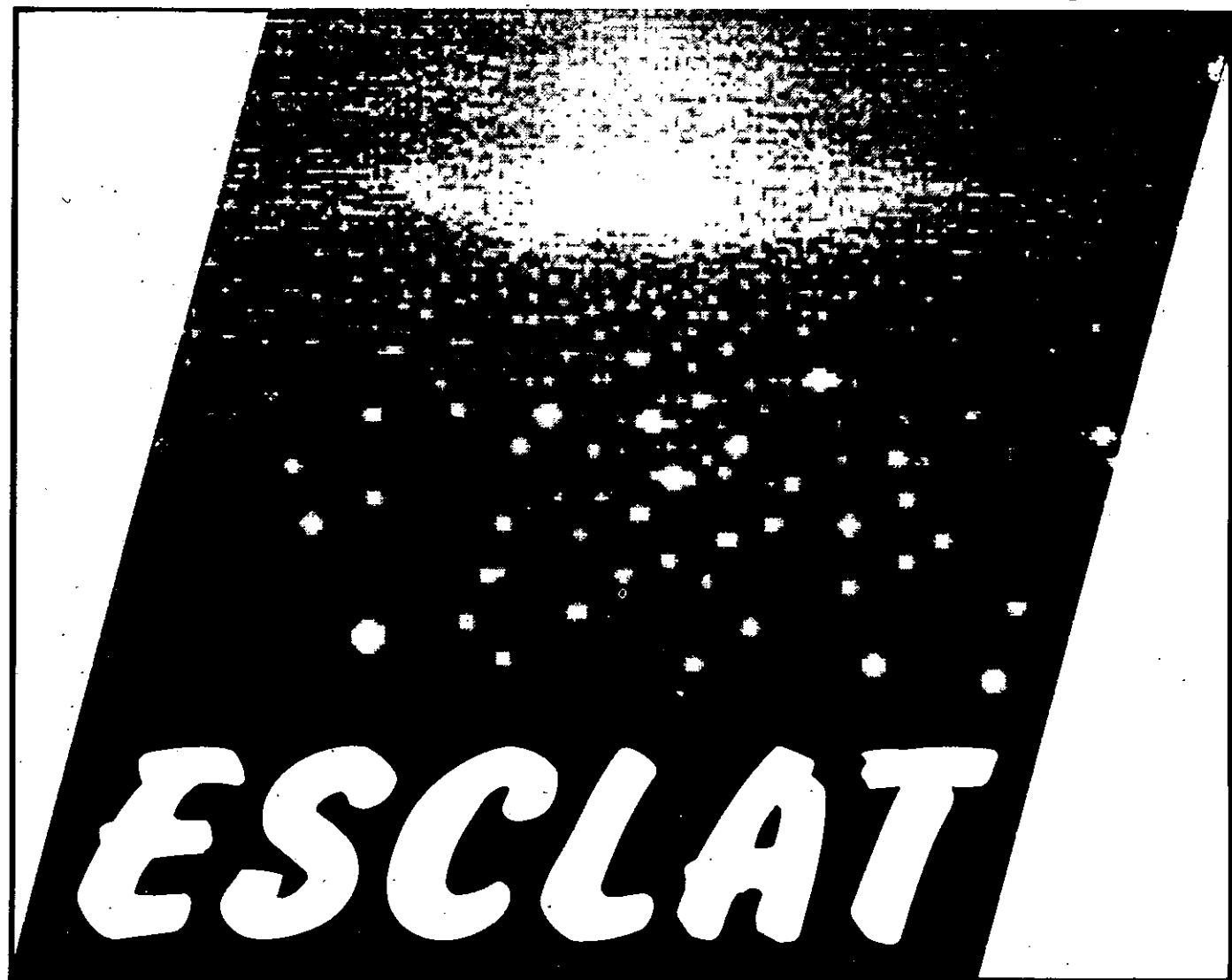
Se senten comentaris de que en el bar de Cal Figarot, per menjar, la majoria de les vegades, tant sols hi ha entrepans. Sra. Pietat, que en la varietat està el gust! Faci un xic d'esforç i presenti força teca. Els castellers ens agrada el bon menjar. Si hi ha varietat hi quantitat, ja veura com no li queda res per posar al congelador.

El petit embolic que es van fer els grallers, el dia de l'actuació de l'Alforja i l'Espluga de Francolí, va ser per deixar-ne constància; l'un per l'altre, la colla sense grallers. NO VA PASSAR GUESS. La Junta molt ben relacionada va trobar grallers per les dues actuacions. Esperem que hagin donat les gràcies als grallers que ens van ajudar.

Actualment hi ha una macro junta que per reunir-se ho han de fer al bar, o a l'estiu a la terrassa, per estar més fresquets. Això comporta problemes pels que volen veure la TV. Senyors de la Junta, ho canvieu la tele de lloc o feu la reunió en una de les sales nobles, i així tots contents!

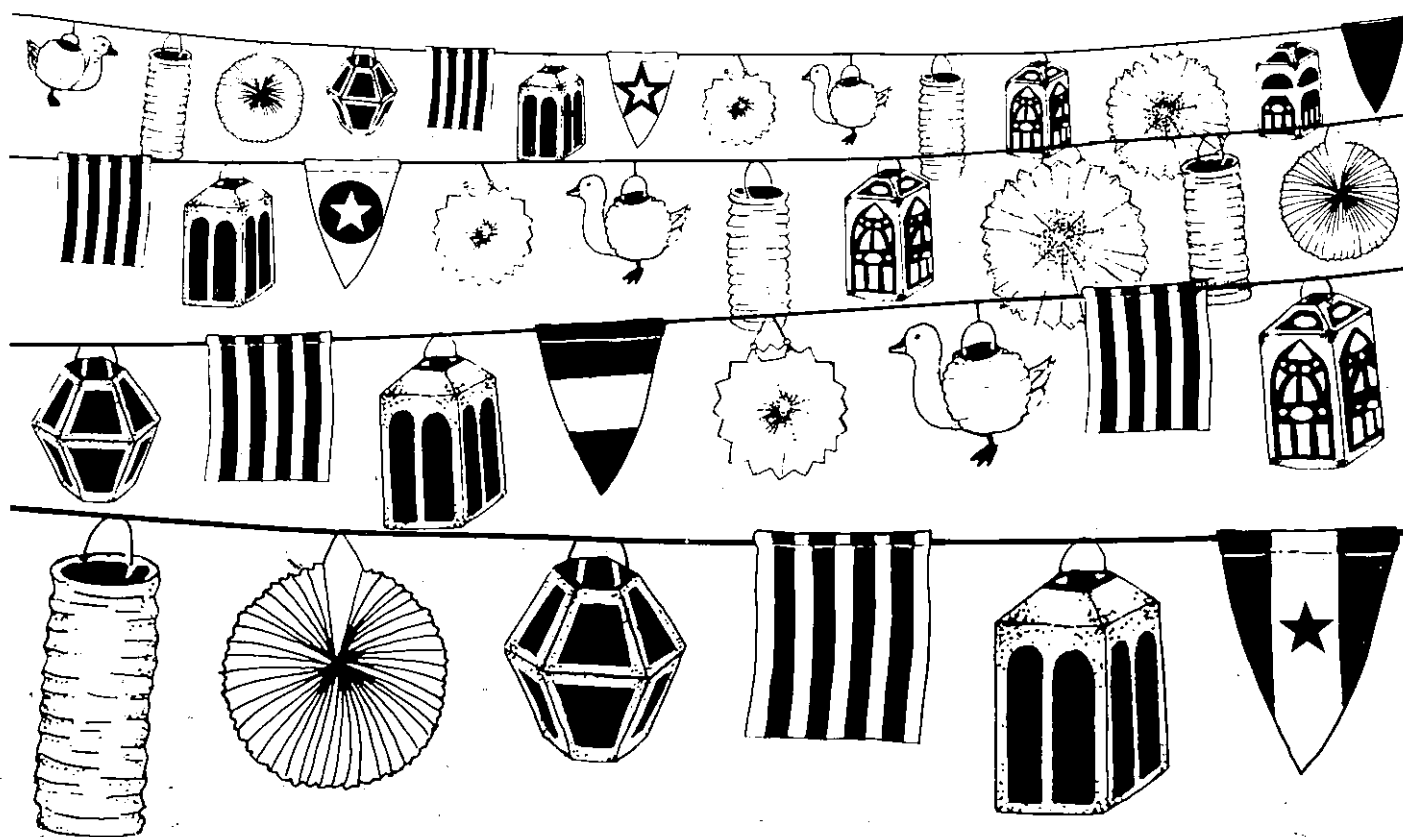

V I L A F R A N C A

HIPERMERCAT

**El Centre Comercial
del Penedès**

Festa Major

Ja són aquí les festes.

Un esclat d'alegria que refferma els vincles de germanor entre tots nosaltres.

Uns dies en què CAIXA PENEDES vol fer costat,
més que mai, a tots aquells homes i dones que creuen, com nosaltres,
que només des de les més profundes arrels poden créixer els millors fruits.

CAIXA PENEDES,
un símbol de futur que ve de les arrels.

Caixa Penedès